

Arthur Eger

Arthur O. Eger (1950) studeerde Industrieel Ontwerpen aan de Technische Universiteit in Delft.

Na enkele jaren in verschillende organisaties te hebben gewerkt, richtte hij in 1979 met ir. Mathijs van Dijk het ontwerpbureau Van Dijk/Eger/ Associates op. In 1996 verliet hij het bureau (dat sinds 1997 Well Design heet), en werd hij directeur van Space Expo te Noordwijk. In 2003 werd hij benoemd als hoogleraar Productontwerp aan de opleiding Industrieel Ontwerpen van de Universiteit Twente. Sinds 2004 is hij bestuurslid (en met ingang van 2009 voorzitter) van de Afdeling Industrieel Ontwerpen van KIVI (Het Koninklijk Instituut voor Ingenieurs).

Zijn lezing: *Less is More / Less is a Bore*

De uitspraak 'Less is More' omschrijft een stroming die decoraties en ornamenten afkeurt, een stroming die meestal wordt aangeduid met 'Modernisme' of 'Functionalisme'. Volgens deze visie moet de vormgeving van een product voortvloeien uit de functie: 'Form Follows Function'. De stroming ontstond aan het begin van de 20^e eeuw.

Langzamerhand won het Modernisme steeds meer terrein, totdat het in de zestiger jaren in het Westen de dominante stroming in architectuur, grafische- en industriële vormgeving was geworden. Pas toen begon bij sommige ontwerpers een speurtocht naar eerherstel voor decoraties en ornamenten, met onder andere de Popart, en de toenemende belangstelling voor andere culturen, zoals uit het Verre Oosten en de Derde Wereld. Eén van de invloedrijkste stromingen van dit Postmodernisme was Memphis.

Memphis-ontwerper George Sowden verklaarde de hernieuwde belangstelling voor decoratie als volgt: "Elektronica is decoratief, speels, kleurrijk (...) decoratief hoort bij elektronica zoals functioneel hoort bij machines." Daarmee een verband leggend tussen de belangstelling voor decoratie en de groei van het belang van elektronica.

Mick Eekhout

Mick Eekhout studeerde van 1968 tot 1973 Bouwkunde aan de Technische Universiteit Delft en studeerde cum laude af bij de hoogleraren Jaap Oosterhoff en Carel Weeber. In 1989 promoveerde hij in Delft bij de promotoren prof. Jaap Oosterhoff en prof. Moshe Swartzs op het proefschrift 'Architecture in Space Structures' (cum laude). Twee jaar nadat hij was afgestudeerd richtte Eekhout zijn eigen architecten bureau op en in 1983 vestigde hij het bedrijf *Octatube Space Structures bv* dat gespecialiseerd is in het ontwerpen en realiseren van driedimensionale complexe constructies voor de bouw en de architectuur. Hij is sinds 2003 lid van de KNAW.

Zijn lezing: *"het materialiseren van het Maison d'Artiste*

In 1998 vroeg de EFL stichting om een technische haalbaarheidsstudie ten aanzien van het realiseren van het Maison d'Artiste. In mijn opinie een sculptuur in 1923 ontworpen zonder veel realiteitszin en ervaring. Met als gevolg dat het anno nu nog steeds technische een bijna onmogelijke opgave is met

alle uitkragende volumen gestabiliseerd vanuit een te kleine kern. Alleen met een staalconstructie van vierkante kokers en extreem lichte sandwich constructies voor de vloeren, daken en wanden zou het mogelijk kunnen zijn. Maar in geval van uitvoering zal de optimalisatie van de verkeersruimten en trappen haar invloed moeten hebben. Mijn tweedejaarsstudenten hebben 15 jaar geleden de oorspronkelijke geometrie weten te reconstrueren vanaf platte zwart/wit-foto's en ook zijn de oorspronkelijke kleuren compositie gereconstrueerd vanaf diezelfde foto's. Beide reconstructies leverden zeer nieuwe inzichten op. Dat leverde discussie op. De studenten maakten vervolgens een schaal 1 op 5 model, dat nu tentoongesteld is in Leiden, in de originele kleurencompositie. Het maken betekent aanpassen en dat betekent niet meer het originele ontwerp, hetgeen leidt naar een ethische kwestie. Als men het 95 jaar oude ontwerp door het publiek wil laten beleven is een digitaal model zoals in 3D als virtual reality veel gemakkelijker te maken en daarin te variëren. Dan blijft de mystiek van het niet-fysieke Maison d' Artiste gehandhaafd.

Joris Molenaar

Joris Molenaar is gefascineerd door voortbouwen op historische en hedendaagse waarden in de architectuur en ruimtelijke ordening van de toekomst. Die fascinatie draagt hij uit in zijn werk: respect voor verleden en een open houding naar de culturele en technische ontwikkelingen van deze tijd, zowel in nieuwbouw als in renovatie en restauratie. De architectuur van Molenaar & Co architecten is vertellend, associatief en oorspronkelijk tegelijk, met een bijzondere voorliefde voor materiaal, ambacht, techniek en ornament.

*Zijn lezing: **Doorwerking van De Stijl anno 2017***

De Van Nellefabriek in Rotterdam-Overschie werd in 2014 opgenomen op de Unesco Werelderfgoedlijst. Hij dateert van 1925 - 1930 en is ontworpen door het architectenbureau Brinkman & Van der Vlugt. Dit fabriekscomplex met zijn in staal gevatte glazen vliesgevels behoort tot één van de absolute topiconen van het Nieuwe Bouwen. De fabriek en de bijbehorende directievilla's tonen een praktische technische doorwerking van nieuwe inzichten over ruimte en architectonisch ontwerp die met opkomst van De Stijl ingang vonden. De in 1930 gebouwde directievilla Huis De Bruyn werd in 1988 door Molenaar gerestaureerd. Vervolgstudie en herbestemmingsopgaven zoals het kantoor van Van Nelle boden de kans om deze architectuur te doorgronden op ruimtelijke kwaliteit en technische doelen en beperkingen. Een unieke kans bood de opdracht in 2015 om een nieuwbouw bewerking van Huis De Bruyn met hedendaagse comfort en duurzaamheidseisen te realiseren voor een particulier opdrachtgever in Overveen. Deze lezing doet verslag van kennis kunde en inzicht opgedaan in dertig jaar omgang met de doorwerking van De Stijl.

Kantoor Van Nellefabriek Rotterdam Overschie Brinkman & Van der Vlugt architecten 1929, herbestemming Molenaar & Co architecten 2005

Villa te Overveen Molenaar & Co architecten 2016, bewerking van Huis De Bruyn te Schiedam, Brinkman & Van der Vlugt architecten 1930